

‘ನೀನು ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ... ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳು ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಬಂದವು. ಕೆರಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು ಭಾಗ್ಯ. ಈ ಮಾತು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೇಂದೇ ತಾನು ರಕ್ತ ನೀರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗೇಯ್ದಿದ್ದಾ? ಮಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟೆತ್ತ ರಕ್ತ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾ? ಏನಿದೆ ಇವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ? ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ಈ ಮಾತು ಬಂದಾಗ ಮಗಳ ಭುಜ ಹಿಡಿದು ಗಲಗಲ ಅಲುಗಿಸಿ ಕೇಳಿದ್ದಳು ಸರೋಜ.

“ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಏನರ್ಥ? ಹೆಳ್ಳೇಕು ನೀನು. ಹೆಳ್ಳೇಬೇಕು...”

“ಸುಮ್ಮಮ್ಮೆ ಅಪ್ಪ ನಿನ್ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಾ?”

“ಅವರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ಕಣೇ. ನಾನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದು. ಯಾಕೇಂತ ಹೇಳಿದೀನಿ ನಿಂಗೇ. ಅಮ್ಮನ ನಡವಳಿಕೆಗೆ ಬೆಟ್ಟು ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲ, ನೀನು ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿತ್ತು ನಿಂಗೇ. ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಅನ್ನೋದು ಒಂದಿರುತ್ತೆ ಕಣೇ...”

“ಅದೇ, ಅದೇ. ಎಲ್ಲಾ ಅತಿಯಾಯ್ತು ನಿಂದು. ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳ್ತೀರೋದು, ನೀನು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಅಂತ...”

ಉಫ್, ಅಷ್ಟೇನಾ? ತನ್ನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಇವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಕಂಡು ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಅನಿಸಿದ ತೀರಾ ತಲೆ ಕೆದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದೇನಿಲ್ಲ. ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು. ಮಗಳ ಮಾತನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಕಿಬಿಡು. ಈ ನಿರ್ಧಾರದೊಂದಿಗೆ ಮಗಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಘಾಸಿಯ ಪರಿಣಾಮ ಕೂಡಾ ಮೊನಚು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮೊಂಡಾಗತೊಡಗಿ, ಈಗ ಇದೇನು ಹೊಸ ವೇಷ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಮಗಳು, ಅಮ್ಮನನ್ನು ನೋವಿನ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಲು? ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಸುಖ, ಸಂತೋಷ, ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಹದ್ದುಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ವಿನಾ ಅನ್ಯರ ಕೈಗೊಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಸಂಕಟ ನಿಶ್ಚಯ. ಮಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪಕ್ಕಾಗಬೇಕಾದ ತನ್ನ ದುರ್ವಿಧಿಗೆ ವ್ಯಥೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಗಳು ಅನ್ಯಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳಲ್ಲ, ಹೆತ್ತು ಸಾಕಿದವಳನ್ನು ಕಡೆಗೇಸಿ...

★★★

ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಿವಿಯಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಗಳಿಗೆ ಆ ದಿನ ಕೂಡಿ ಬಂತು. ಬಲಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿದ್ದೇನಾ? ಮಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು ಫೋನ್ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ? ಗಡಬಡಿಸಿ ಫೋನ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು ಸರೋಜ. ಅತ್ತ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಗಳು ಆಡಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

“ನಾಡಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಅಳಿಯ ಕಾರು ಕಳಿಸ್ತಾರೆ. ಹೊರಡೋಕೆ ರೆಡಿಯಾಗಿರು...”

“ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಾಡಿದ್ದು ಅಂದ್ರುಟಿ?” ಒಳಗಿನ ಅಸಮಾಧಾನ ಅಸಹನೆಯ ಮಾತಾಡಿಸಿತು.

“ಗೊತ್ತಿರ್ಲಿಲ್ಲ ನಿಂಗೇ, ಡೆಲಿವರಿ ಡೇಟ್ ಹತ್ತ ಬಂದಿದೆ...”

“.....”

“ನಿಂಗೇ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದೆ, ನಂಗೊತ್ತು...”

“ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟೊಂದು ನಿಂಗೇನಾಗ್ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಯಾರು ನಾನು?”

ನಕ್ಕಳು ಮಗಳು.

“ನೀನ್ವಾರು ಅಂತ ನಿಂಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮ? ನೀನು ನನ್ನಮ್ಮ...”

“ಯಾವೂರ ಅಮ್ಮ? ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಎತ್ತಿಲ್ಲ, ನೀನೂ ಫೋನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮ ಒಬ್ಬಿದಾಳೆ ಅಂತ ಮರೆತೇಹೋಗಿತ್ತು ಅಲ್ವಾ?” ಗದ್ದದವಾಯಿತಾ ಕಂಠ? ಮಗಳು ಅನುನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

“ಸಾರೀ ಅಮ್ಮಾ ತಪ್ಪಾಯ್ತು.”

“ಸಾರೀ ಅಂದ್ರುಡ್ಲೆ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾ? ಏನು ರೋಗ ಬಡಿದಿತ್ತು ನಿಂಗೇ?”